

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa S. spółki z o.o. w A.
przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa
i Ministra Finansów
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza
od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód S. sp. z o.o. w A. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lipca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. W odniesieniu do obu z przedstawionych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych wypowiedział się już Sąd Najwyższy. O tym, że pomiędzy opóźnieniem implementacji do polskiego porządku prawnego dyrektyw [...] i [...] a szkodą poniesioną przez powódkę nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy przesądził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 czerwca 2013 r., I CSK 392/12 (nie publ.) Natomiast o tym, że także banki w stosunkach ze swoimi klientami, w sytuacji gdy wspomniane dyrektywy nie zostały jeszcze transponowane do polskiego prawa, powinny stosować prounijną wykładnię prawa, orzekła Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 września 2013 r. I CSK 651/12 (OSNC 2014/7-8/76). Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienia prawne są również oparte na nie mającym uzasadnienia założeniu, że implementowanie wspomnianych dyrektyw uniemożliwiłoby zawarcie przez powódkę z bankiem niekorzystnych dla niej, jak się w konsekwencji okazało, umów. Wskazać należy, że nie zachodzi także nieważność postępowania, którą

Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego – zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.